

ודוחה הגמרא: נהי יודעין להון דחרוב הבית מדברי ירמיהו, מי יודעין לאימתי יחרב?

אמר אביי: וכי לא ידעין לאימת אימתי יחרב המקדש?

והכתיב [דנאל ט] "שבעים שבעים" [שבע פעמים שבעים, דהיינו ארבע מאות ותשעים שנה מחורבן בית ראשון] נחתך על עמך ועל עיר קדשך" חורבן הבית השני [דהיינו שבעים שנות גלות בכל ועוד ארבע מאות ועשרים שנה של בית שני].

ועונה הגמרא: ואכתי מי ידעין כהי יומא של שנה זאת יחרב הבית, ולגבי זה הוי נולד.

מתניתין:

ששה אנשים שהיו היו מהלכין בדרך, ואחד בא כנגדן.

אמר אחד מהן: הריני נזיר שזה איש פלוני.

ואחד אמר הריני נזיר שאין זה איש פלוני.

ואמר השלישי לשנים: הריני נזיר שאחד מכם נזיר.

ואמר הרביעי לשנים: הריני נזיר שאין אחד מכם נזיר.

ואמר החמישי לשנים: הריני נזיר ששניכם נזירים.

ואמר השישי לכל החמישה: הריני נזיר שכולכם נזירים.

בית שמאי אומרים: כולן נזירים.

ובית הלל אומרים: אינו נזיר אלא מי שלא נתקיימו דבריו, וכפי שתבאר הגמרא את דבריהם.

ורבי טרפון אומר: אין אחד מהם נזיר, לפי שאין נזירות חלה אלא בדבר שהיה מבורר בשעה שנדר, ולא בדבר המסופק.

הרתיע חזר אותו אדם שהיה מהלך נגדם, לאחוריו — אינו נזיר.

ויבואר בגמרא.

רבי שמעון אומר: כיון שהדבר ספק, יאמר "אם היה כדבריו, הריני נזיר חובה. ואם לאו, הריני נזיר נדבה".

גמרא:

שנינו במשנה: בית הלל אומרים אינו נזיר אלא מי שלא נתקיימו דבריו.

ותמהה הגמרא: אמאי הוי נזיר?

אמר רב יהודה: תקן את דברי בית הלל במשנה ואימא, אמור כך: מי שנתקיימו דבריו.

אביי אומר: אין צורך בשינוי הגירסא, אלא גא-א מדובר בכגון דאמר: אי נמי לאו פלוני, גם אחוי אהיה נזיר!

ומאי "לא נתקיימו דבריו"? —

לא נתקיימו דבריו הראשונים, נדרו הראשון, אלא דבריו אחרונים, נדרו השני.

שנינו במשנה: הרתיע לאחוריו, חזר אותו אדם — אינו נזיר כו'.

ומדייקת הגמרא: טעמא משום דהרתיע

לאחוריו, לכן אינו נזיר, כי לא התברר הדבר.

הא אתי לקמן, אם כן הגיע אותו אדם לפנינו, והוברר מי הוא, הוי נזיר!

מני? מי הוא התנא של משנתנו הסובר כך?

אילימא רבי טרפון? א-תל

מי הוי נזיר?

הרי ביון דבשעתא דקא נזר לא ידע אי פלוני הוא ואי לא, מי חלה עליה נזירות?

והתניא: רבי יהודה אומר משום רבי טרפון: אין אחד מזה מכל הששה שבמשנתנו נזיר, לפי שלא נתנה נזירות אלא להפלאה. כאשר ברור ומפורש שהיא חלה בשעת הנזירות.

אלא רבי יהודה דענין כרי הוא.

דתניא: הריני נזיר על מנת שיהא בכרי הזה מאה בור, והלך ומצאו שנגנב או שאבד — רבי שמעון אומר, ורבי יהודה מתיר. כיון שנגנב ולא תתברר נזירותו.

רבי שמעון סבר, כיון דאילו לא נגנב, דלמא חוו ביה בכרי הזה מאה בור, והוי נזיר, השתא נמי הוי נזיר מספק, למרות שלעולם לא יתברר הדבר.

והבא נמי, כיון דאי אתא אם היה בא אותו אדם לקמן, וידעינן דפלוני הואי, הוי נזיר, השתא נמי, גם עתה שהוא לא הגיע הוי נזיר מספק.

מתניתין:

כוי הוא בעל חי מיוחד במינו, שנחלקו חכמים בהגדרתו.

יש אומרים שהוא בריה בפני עצמה, והוא

לא חיה ולא בהמה.

יש אומרים שהוא כלאים של תיש וצביה [התיש הוא בהמה וצביה היא חיה].

ולכן, יש אומרים שהוא מין חיה, ויש אומרים שהוא מין בהמה, ויש אומרים שהוא תרכובת של שניהם.

ולכן אם אירע שעמדו ששה אנשים,

וראה אחד מהם את הכוי, ואמר:

הריני נזיר, שזה חיה.

ואמר השני: הריני נזיר, שזה אינו חיה.

ואמר השלישי: הריני נזיר שזה בהמה.

ואמר הרביעי: הריני נזיר שאין זה בהמה.

ואמר החמישי: הריני נזיר שזה חיה ובהמה.

ואמר הרביעי: הריני נזיר שאין זה לא חיה ולא בהמה.

והיו שם עוד שלשה אנשים.

ואמר הראשון מבין השלשה הנוספים: הריני נזיר שאחד מכם נזיר.

ואמר השני: הריני נזיר שאין אחד מכם נזיר.

ואמר השלישי: הריני נזיר שכולכם נזירין.

הרי כולן נזירין.

גמרא:

תני ר'א: כל התשעה הם נזירים.

ותניא אידך: אדם אחד יהיו עליו תשע נזירות.